

Liselerde Çalışan Öğretmenlerin Kullandıkları Disiplin Stilleri

Mesut SAĞNAK¹

Geliş Tarihi: 19.11.2007

Yayına Kabul Tarihi: 15.05.2008

ÖZET

Bu araştırmanın amacı, liselerde çalışan öğretmenlerin kullandıkları disiplin stillerini belirlemektir. Araştırmanın çalışma evrenini, Niğde merkez ilçede bulunan genel liselerin 10. sınıfında öğrenim gören öğrenciler oluşturmuştur. Bu okullarda, 2006-2007 eğitim-öğretim yılında 789 öğrenci öğrenim görmüştür. Araştırmanın örneklemini, tesadüfi örnekleme yoluyla seçilen 334 öğrenci oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak Tomal (1999, 2001) tarafından geliştirilen “Öğretmen Disiplin Stilleri Envanteri” adlı anket kullanılmıştır. Anket, zorlayıcı, boş verici, uzlaşmacı, destekleyici ve görüşmeci disiplin stillerinin her birinden 6 sorunun yer aldığı toplam 30 maddeden oluşmaktadır. Elde edilen veriler araştırmanın amacına uygun olarak aritmetik ortalama ve standart sapma istatistiksel yöntemleri kullanılarak analiz edilmiştir. Araştırmanın sonuçlarına göre, liselerde çalışan öğretmenlerin en çok görüşmeci ve en az boş verici disiplin stillerini kullandıkları belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sınıf yönetimi, disiplin, disiplin stilleri

The Discipline Styles of High School Teachers

ABSTRACT

The purpose of this study was to determine the discipline styles of high school teachers. The population of this research included students of 10rd grade at central high schools in Niğde. There were 789 students at these high schools in the educational term of 2006-2007. The sample of this study was randomly selected 334 students. The data of the research were collected with an inventory called “Teacher Discipline Style Inventory” developed by Tomal (1999, 2001). The questionnaire is based upon a model consisting of five-discipline styles: Enforcing, abdicating, supporting, compromising and negotiating. There are six questions for each discipline styles with a total number of thirty questions. The data were analysed using means and standard deviation. The results of the study indicated that high school teachers most frequently used negotiating discipline style and rarely used abdicating discipline style.

Keywords: Classroom management, discipline, discipline styles.

GİRİŞ

Öğretmenin temel görevi öğrencilerde hedefler doğrultusunda istendik davranış değişikliği meydana getirmektir. Ancak öğretmen bu temel görevini yerine getirirken, öğrencilere yeni bilgiler sunmanın yanı sıra derslere devam etmeyen öğrencileri belirleme, öğrencilerin sınıf içi etkinliklerini ve ödevlerini kontrol etme, öğretim materyallerini düzenleme, sınıftaki çalışma koşullarını geliştirme, öğretimi engelleyici etmenleri ortadan kaldırma gibi görevleri de üstlenir. Tüm bu görevlerin belli bir düzen içinde yapılması sınıf yönetim becerisini gerektirir (Erden, 2003: 16).

Sınıf yönetimi, sınıf kurallarının belirlenmesi, uygun bir sınıf düzeninin sağlanması, öğretimin ve zamanın etkili bir şekilde yönetilmesi ve öğrenci davranışlarının denetlenerek bir öğrenme ikliminin geliştirilmesi süreci (Çelik, 2005: 29); öğretimin amaçlarını gerçekleştirmek için öğrenme çevresi oluşturmaya

¹ Niğde Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Eğitim Bilimleri Bölümü, Niğde/TÜRKİYE

ve sürdürmeye dönük eylemler (Brophy, 1988: 2); etkili ve verimli bir eğitim ortamı oluşturmaya dönük kurallar, kavramlar ve ilkeler dizgesi (Aydın, 2006: 10) olarak tanımlanmaktadır.

Etkili sınıf yönetimi, öğrencilerin en üst düzeyde öğrenmelerini sağlamak için sınıfı organize etme ve yönetme süreçleri (Martin, 1998: 6) olup, öğrencilerin öğrenmelerine maksimum imkanların sağlanması, dersin akışını bozan faktörlerin ve düzensizliğin minimum düzeyde olması ile gerçekleştirilebileceği (Evertson ve diğerleri, 2006: 20) ileri sürülmektedir.

Olumlu bir öğrenme ortamı oluşturmada disiplin önemli bir kavramdır. Çünkü akademik amaçların başarılması sınıf düzenine bağlıdır (Burden, 1999: 3). Sınıf yönetimi ve disiplin, sık sık birbirinin yerine kullanıldığı halde eş anlamlı kavramlar değildir. Disiplin kavramı, öğrencilerden beklenen davranışları betimleyen kurallar ve yapılar olup, öğrencilerin bu kurallara uymasını sağlar. Sınıf yönetimi kavramı, daha genel, şemsiye kavram olup öğretmenlerin, öğrenci davranışlarını, sosyal etkileşimi ve öğrenmeyi içeren sınıf aktivitelerini yönetme çabaları olarak tanımlanır (Martin, 1998: 6).

Sınıfta istenmeyen davranışların üstesinden gelmek sınıf disiplini ile ilgilidir (Aydın, 2006: 21). Disiplin, olumsuz davranışların meydana gelmesini önlemeye dönük eylemleri ve olumsuz davranış karşısında gösterilecek müdahale yöntemlerini içeren bir kavramdır. Disiplinin amacı, istenmeyen davranışı önlemek, bastırmak ve yeniden yönlendirmektir (Charles, 1998: 3).

Öğrencilerin kurallara ve prosedürlere uymalarını sağlamak anlamında disiplin, kendi başına bir amaç olmayıp, etkili öğrenme ortamı oluşturmak için yararlanılan bir araçtır. Araştırma bulguları, sınıf yönetimine etkili öğrenme çevresi oluşturma ve sürdürme süreci olarak yaklaşan öğretmenlerin, rollerini otorite figürü ya da disiplin yanlısı olarak tanımlayan öğretmenlerden daha başarı eğiliminde olduğunu göstermektedir. Bu anlamda öğretmen, öğrencilerinin akademik aktivitelere katılımını en üst düzeye çıkarmayı tasarlamalıdır. Başarılı disiplin müdahaleleri, öğrencilerin akademik etkinliklere katılımını sağlamalı ve etkinliğin akışını bozmamalıdır (Brophy, 1988: 3). Düzenli ve verimli bir sınıf çevresi oluşturma ve sürdürme, uzun zamandır öğretim yeterliliğinin temel öğelerinden biri olarak görülmektedir. İlk ve orta dereceli okullarda yapılan araştırmalar, akademik yönden daha etkili öğretmenlerin, sınıfı daha iyi organize ettiği ve bu sınıflarda daha az davranış problemlerinin görüldüğünü belirlemiştir (Evertson, 1985: 51). Bu anlamda, mükemmel öğretimin, istenmeyen davranışı önlemede önemli bir yöntem olduğu (Levin ve Nolan, 2000: 8; Edwards: 2000: 14) belirtilmektedir.

İyi bir sınıf yönetimi, öğretimin, kuralların ve sınıf düzeninin dikkatli planlanmasına bağlıdır. Bununla birlikte, eninde sonunda sınıflarda bir takım karışıklıklar olacaktır (Evertson ve diğerleri, 2006: 133). Öğretmenlerin özellikle mesleğe yeni başlayanların karşılaştığı en önemli problemlerden biri istenmeyen öğrenci davranışlarıyla baş etme ve sınıf düzenini sağlama becerisi (Chiu, 1975: 69; Morales, 1980: 115) olup, disiplin problemleri öğretmenlik mesleğinin en önemli stres kaynağını oluşturmaktadır (Thompson, 1998: 204). Pek çok disiplin modeli, sınıf düzenini bozmaya yönelik tehditlerle baş etmek için bir çok yöntem önerdiği halde (Goldberg ve Wilgosh, 1990: 36; McDaniel, 1986: 63), son elli yıl içinde sınıfta disiplin problemleri çok az değişiklik göstermiştir (Baer ve diğerleri, 1983: 142).

Sınıfta istenmeyen davranış, öğretmen tarafından, belirli bir durumda akademik etkinlikleri tehdit ettiği şeklinde algılanan öğrenci davranışı (Burden, 1999: 15), öğrenme aktivitelerine katılmama, uzun süreli dikkat eksikliği ya da görevden kaçma, sınıf kurallarını ve prosedürleri açıkça ihlal etme (Evertson ve diğerleri, 2006: 133), öğretim etkinliğini yarıda kesen, başkalarının öğrenme haklarını engelleyen, psikolojik ve fiziksel tehlike

oluşturan, eşyalara zarar veren davranışlar (Levin ve Nolan, 2000: 23; Seeman, 2000: 54) olarak tanımlanmaktadır.

Günümüzde disiplin sorunları, tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de okulların karşılaştığı önemli problemlerden biri olmayı sürdürmektedir. Disiplin sorunlarında artış daha etkili disiplin yöntemini zorunlu kılmaktadır.

Öğretmenler sınıfta disiplin problemlerini yönetirken etkili disiplin stili geliştirme eğilimindedir. Öğretmenler, öğrenci disiplin problemlerini farklı stillerle ele alır. Bu disiplin stilleri, öğrencileri destekleme ve öğretmenin kuralları zorlama derecesine dayalıdır. Zorlama terimi, bir öğretmenin öğrencilerini disipline etmede kullandığı kararlılığın derecesi; destekleme terimi ise, bir öğretmenin öğrencilerine yardımcı olma derecesi olarak tanımlanır. Zorlama ve destekleme özelliklerinin birleşmesine dayalı olarak 5 temel disiplin stili belirlenmiştir. Bunlar; zorlayıcı, boş verici, uzlaşmacı, destekleyici ve görüşmeci disiplin stilleridir (Tomal, 1999: 51; 2001: 39). Tomal, bu disiplin stillerini şu şekilde açıklamaktadır:

Zorlayıcı Disiplin Stili: Eğer bir öğretmen, zorlayıcılığın yüksek bir derecesine ve destekleyiciliğin düşük bir derecesine sahipse, öğretmenin stili zorlayıcı olarak adlandırılır. Bu öğretmen, koymuş olduğu kurallara öğrencilerin uymasını istemesiyle daha çok bir diktatöre benzer ve tartışmalara çok az izin verir. Bu stil, çok emredici ve karardır.

Zorlayıcı, disiplin problemlerine sıfır toleransla yaklaşır. Bu öğretmenler, öğrenciler sınıf kurallarını ve bu kuralları ihlal ederlerse sonuçlarını da bilirler diye düşünür. Düzen ve kontrole çok önem verir, öğrencilerin kişisel problemlerine çok az ilgi gösterir. Bu stil, otokratik, kendi doğruları olan, fazla tehditkar, küçük gören, korkutucu niteliklere sahiptir.

Zorlayıcı, katı kurallar empoze eden, sınıfta sınırlandırılmış ve kontrol edilmiş bir iklim yaratan kişidir. Öğrenciler, kendilerini susturulmuş hissedebilir, öğretmenine ve arkadaşlarına soru sormaktan korktuğu için başarılı olamayabilir. Öğrenci kendisini küçümsenmiş ve alay edilmiş hissedebileceğinden öç alma duygusu taşıyabilir.

Boş verici Disiplin Stili: Düşük destekleyici ve düşük zorlayıcı niteliklere sahip öğretmenler olarak tanımlanır. Bu öğretmenler, sınıfta öğrencilerin uyumalarına izin verir, sınıfa gelmek istemeyen öğrencilerin problemleriyle ilgilenmez.

Disiplin problemleriyle karşılaşmaktan çekinirler. Sınıfları karışıktır. Boş vericiler, problemlili öğrencilerin problemlerini kendileriyle çözmek yerine, onları okul disiplinine gönderir.

Öğrenciler, öğretmenin zayıf sınıf yönetimine sahip olduğunu anlar ve bunun sonucunda öğretmene çok az saygı gösterir. Bu disiplin stili, motivasyonsuzluğa, düşük akademik başarıya ve sınıf karışıklıklarına yol açar. Bu öğretmenler, öğrencileri yönetmek için ihtiyaç duyulan çaba miktarını minimum düzeyde gösterir.

Uzlaşmacı Disiplin Stili: Zorlayıcı ve destekleyici özelliklerin ortasının bir derecesidir. Disiplin politikalarının yönetiminde kararsızdır. Net ya da sabit düşüncelere sahip değildir. Öğrencilerini disipline ederken daha çok karşılıklı fedakarlık anlayışı ile meşgul olur.

Bu öğretmenler, oldukça kararsız olabilir ve zorlayıcı okul disiplin politikaları ile tutarsızdır. Uzlaşmacı öğretmenler öğrencilerine, iddialı ve empatinin ortası bir tutum sergiler. Zaman zaman öğrencilerine empatik ilgi gösterirken, zaman zaman da kararlı disiplin yöntemini benimser. Onlar, öğrencilerin desteklenmesi ve zorlayıcı politikaların ortası yoluyla sınıf disiplininin sürdürülmesinin gereğine yüksek bir anlam yükler.

Destekleyici Disiplin Stili: Destekleyici disiplin stiline sahip öğretmenler, destekleyici özelliklerin yüksek, zorlayıcı stilin düşük özelliklerine sahiptir. Bu öğretmenler, öğrenci merkezli ve yakın ilişkiler geliştirir. Bir disiplin problemi hakkında öğrenci ile konuşmak için çaba harcar. Disiplin eylemlerinde çok hoşgörülüdür.

Bu öğretmen, öğrenciye ilgi ve empatinin yüksek bir derecesini gösterir. Fakat düşük düzeyde kararlılık gösterir. Öğrencilerin kişisel hislerine çok duyarlıdır. Destekleyici daha çok iddialı olmayan ve yatıştırıcı bir yaklaşımla disiplin problemlerini ele alır.

Görüşmeci Disiplin Stili: Görüşmeci disiplin stiline sahip öğretmenler, hem zorlayıcı hem de destekleyici özelliklerin her ikisinin yüksek bir derecesine sahiptir. Onlar, öğrencilerini disipline etmek için işbirliği içinde kazan-kazan yaklaşımını uygular. Empatinin ve iddialı olmanın bir dengesini gösterir.

Görüşmeci öğretmen, öğrencilerini disipline etmek için kazan-kazan yaklaşımına önem verir. Bu öğretmenler, öğrencilerin potansiyellerinin üzerine çıkacakları bir öğrenme ortamı geliştirmeye çabalar. Öğrencileri ile danışmanlık toplantıları, velilerle telefon görüşmeleri, zorlayıcı kurallar ve politikalar, öğrencilerini dinleme, veli/öğretmen toplantıları gibi disiplin için pek çok yaklaşımı kullanır.

Görüşmeci, sınıfta disiplini sürdürmede hükmedici, sorumlu, kararlı ve objektiftir. Karar vermeden önce disiplin sorununun altında yatan gerçekleri araştırır. Bu öğretmenler, kontrolün devamı için kararlı olmaya önem verir ve aynı zamanda öğrencilerine saygı gösterir, onları sever. Görüşmeci, bir uzlaşmacı değildir fakat işbirliğine önem verir (Tomal, 1999, 51-57; 2001: 39-40).

Problem Cümlesi

Liselerde çalışan öğretmenlerin kullandıkları disiplin stillerine ilişkin öğrencilerin algıları nelerdir?

Sınırlılıklar

Problem, Niğde İl Milli Eğitim Müdürlüğüne bağlı merkez ilçede bulunan genel liselerin 10. sınıfında öğrenim gören öğrencilerle sınırlıdır. Ortaöğretim Genel Müdürlüğüne bağlı diğer liseler araştırma kapsamı dışında tutulmuştur.

YÖNTEM

Araştırma betimsel bir araştırmadır. Araştırmanın çalışma evrenini, 2006-2007 eğitim-öğretim yılında Niğde merkez ilçede bulunan 5 genel lisenin 10. sınıfında öğrenim gören 789 öğrenci oluşturmuştur. Liselerin tamamı araştırma kapsamına alınmıştır. Araştırmanın örneklemini, tesadüfi örnekleme yoluyla seçilen 334 öğrenci oluşturmuştur.

Veri toplama aracı olarak Tomal (1999, 2001) tarafından geliştirilen “Öğretmen Disiplin Stilleri Envanteri” adlı anket kullanılmıştır. Araştırmada kullanılan bu aracın, önce İngilizce’den Türkçe’ye daha sonra Türkçe’den İngilizce’ye çevirisi yapılarak dilimize uygunluğu sağlanmıştır. Daha sonra maddeler öğrencilere göre uyarlanmıştır. Uygulamadan önce anketin güvenilirlik çalışması yapılmıştır. Ön uygulama amacıyla anket 15 gün ara ile 40 öğrenciye uygulanmış, Alpha (α) değeri .86 olarak bulunmuştur. Anket, zorlayıcı, boş verici, uzlaşmacı, destekleyici ve görüşmeci disiplin yöntemlerinin her birinden 6 sorunun yer aldığı toplam 30 maddeden oluşmaktadır. Sorular karıştırılarak anket formuna yerleştirilmiştir. Anket soruları, hemen hemen hiç, ara sıra, sık sık, çok sık olmak üzere dördümlü derecelendirme ölçeği üzerinde yanıtlanmıştır. Elde edilen veriler araştırmanın amacına uygun olarak aritmetik ortalama ve standart sapma istatistiksel yöntemleri kullanılarak analiz edilmiştir.

BULGULAR

Tablo 1: *Lise Öğretmenlerinin Kullandıkları Disiplin Stillere İlişkin Öğrenci Algıları*

Disiplin Yöntemleri	N	X	S	Sıra
Zorlayıcı	334	14.84	2.82	2
Boş verici	334	12.86	2.85	5
Uzlaşmacı	334	14.66	2.92	3
Destekleyici	334	13.17	3.00	4
Görüşmeci	334	15.48	2.90	1

Tablo 1’de görüldüğü gibi, öğrencilerin algılarına göre, liselerde görevli öğretmenlerin kullandıkları disiplin stillerinin ortalaması zorlayıcı (14.84), boş verici (12.86), uzlaşmacı (14.66), destekleyici (13.17) ve görüşmeci (15.48) olarak bulunmuştur.

Ortalamalara göre öğretmenlerin kullandıkları disiplin stilleri sırasıyla, görüşmeci 1., zorlayıcı 2., uzlaşmacı 3., destekleyici 4. ve boş verici 5. sırada yer almıştır.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Öğrencilerin algılarına göre, görüşmeci disiplin stili 15.48 ortalama ile 1. sırada yer almıştır. Buna göre, liselerde en çok kullanılan disiplin stiline görüşmeci disiplin stili olduğu söylenebilir. Bu bulgu, aynı okullarda Sağnak tarafından yapılan araştırma sonucunu desteklemektedir. Aynı ölçeğin kullanıldığı ve öğretmenlerin görüşlerinin sorulduğu çalışmada, görüşmeci disiplin stili 18.25 ortalama ile 1. sırada yer almıştır (Sağnak, 2007). Öğretmen ve öğrencilerin, liselerde en çok kullanılan disiplin stiline görüşmeci olduğu konusunda aynı görüşü paylaştıkları söylenebilir. Tomal’ın araştırmasında bu disiplin stili 18.57 ortalama ile 2. sırada yer almıştır (Tomal, 2001).

Görüşmeci disiplin stili ile, öğrencileri ile konuşmaya açık, işbirliği yapan, yakın ilişkiler kuran fakat otoriter, kazan-kazan yöntemini uygulayan bir öğretmen profili anlaşılmaktadır. Liselerde bu stilin, ilk sırada çıkması sevindirici bir sonuçtur.

Zorlayıcı disiplin stili, 14.84 ortalama ile 2. sırada yer almıştır. Bu bulgu, Tomal’ın bulgusu ile benzerlik göstermektedir. Tomal’ın araştırmasında, zorlayıcı disiplin stili 18.67 ortalama ile 1. sırada yer almıştır. Sağnak’ın araştırmasında, bu disiplin stiline ilişkin öğretmenlerin görüşleri 13.39 ortalama ile 4 sırada yer almıştır (Sağnak, 2007). Bu bulguya dayalı olarak, öğrencilerin öğretmenlere göre, liselerde zorlayıcı disiplin stiline daha çok kullanıldığı görüşünde oldukları söylenebilir.

İstenmeyen öğrenci davranışları ergenlik döneminde en üst noktaya çıkmaktadır (Olsen ve Cooper, 2004: 4) ve sınıfta kontrol problemleri daha karmaşık bir hal almaktadır (Fontana, 1994: 13). Ayrıca, öğretmenler, üst sınıftaki öğrenci davranışlarını daha ciddi istenmeyen davranış olarak algılamaktadır (Borg ve Falzon, 1990) Bu durum, öğretmenlerin daha zorlayıcı yöntemler kullanmasına yol açmış olabilir.

Sınıfta istenmeyen davranışla baş etmenin en etkili yollarından biri pozitif pekiştirici kullanmaktır. Ödül ve övgü cezadan daha etkili bir yoldur (Thompson, 1998: 209). Övgü, destekleme ve/veya ödül ve görmezlikten gelme dersin kesilmesine yol açan istenmeyen davranışlara uygulandığında % 92 başarı sağlamaktadır (Geiger, 2000). Zorlayıcı disiplin stiline öğrenciler üzerinde olumsuz etkileri ve pedagojik temellerinin olmadığı (Traynor, 2002; 2003) düşünüldüğünde, bu stilin okullarda daha az kullanılması önerilebilir.

Uzlaşmacı disiplin stili, 14.66 ortalama ile 3. sırada bulunmaktadır. Sağnak'ın çalışmasında bu stil, 14.34 ortalama ile 3. sırada yer almıştır. Bu sonuca göre, öğretmenlerin disiplin problemleri karşısında uzlaşma eğilimi gösterdikleri söylenebilir. Tomal'ın araştırmasında, bu disiplin stili 10.75 ortalama ile 4. sırada yer almıştır.

Destekleyici disiplin stili, 13.17 ile 4. sırada yer almıştır. Sağnak'ın araştırmasında bu disiplin stili, 16.83 ortalama ile 2.; Tomal'ın yaptığı çalışmada ise 11.14 ortalama ile 3. sırada yer almıştır (Tomal, 2001).

Buna göre, öğrencilerin öğretmenlere göre, destekleyici disiplin stiline daha az kullanıldığı görüşünde oldukları söylenebilir. Bu sonuç, öğrencilerin beklentilerinden kaynaklanmış olabilir. Öğrencilerin, destekleyici disiplin stiline ilişkin beklentileri yüksek olabilir. Disiplin stillerine ilişkin öğrencilerin beklentileri başka bir çalışmada araştırılabilir.

Boş verici disiplin stili, 12.86 ortalama ile son sırada yer almıştır. Aynı okullarda Sağnak'ın öğretmen algılarına ilişkin yaptığı çalışmada ve Tomal'ın araştırmasında da bu disiplin stili son sırada yer almıştır. Ancak, bu ortalama düşük de değildir. Bu sonuca göre, Liselerdeki öğretmenlerin disiplin problemlerine kısmen kayıtsız kalmadığı söylenebilir.

KAYNAKLAR

- Aydın, A. (2006). Sınıf Yönetimi. Ankara: Tekeğaç Yayınları.
- Aydın, B. (2006). Öğretmenlerin Kendi Sınıf Disiplin Sistemlerini Oluşturması. Gaziosmanpaşa Üniversitesi Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi. 1 (2), 19-32.
- Baer, G., Goodall, R. ve Brown, L. (1983). Discipline in the Classroom. Clearing House. 57 (3), 139-142.
- Borg, M. G. ve Falzon, J. M. (1990). Teachers' Perception of Primary Schoolchildren's Undesirable Behaviours. British Journal of Educational Psychology. 60, 220-226.
- Brophy, J. (1988). Educating Teachers About Managing Classrooms and Student. Teaching & Teacher Education. 4 (1), 1-18.
- Burden, P. R. (1999). Classroom Management and Discipline. New York: John Wiley.
- Charles, C. M. (1998). Building Classroom Discipline. New York: Longman.
- Chiu, L. H. (1975). The Student Teacher and Discipline Problems. Journal of Educational Research. 69 (2), 69-72.
- Çelik, V. (2005). Sınıf Yönetimi. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Edwards, C. H. (2000). Discipline and Management. New York: John Wiley & Sons.
- Erden, M. (2003). Sınıf Yönetimi. İstanbul: Alkım Yayınevi.
- Evertson, C. M., Emmer, E. T. ve Worsham, M. E. (2006). Classroom Management for Elementary Teachers. Boston: Allyn and Bacon.
- Evertson, C. M. (1985). Training Teachers in Classroom Management: An Experimental Study in Secondary School Classrooms. Journal of Educational Research. 79, 51-58.
- Fontana, D. (1994). Managing Classroom Behaviour. BPS Books.
- Geiger, B. (2000). Discipline in K Through 8th Grade Classrooms. Education. 121 (2), 383-393.
- Goldberg, J. ve Wilgosh, L. (1990). Comparing and Evaluating Classroom Discipline Models. Education Canada. 30 (2), 36-42.
- Levin, J. ve Nolan, F. N. (2000). Principles of Classroom Management. Boston: Allyn and Bacon.
- Martin, N. K., Yin, Z. ve Baldwin, B. (1998). Construct Validation of the Attitudes & Beliefs on Classroom Control Inventory. Journal of Classroom Interaction. 33 (2), 6-15.
- McDaniel, T. R. (1986). A Primer on Classroom Discipline: Principles Old and New. Phi Delta Kappan. 68 (1), 63-67.
- Morales, C. A. (1980). Discipline: Applicable Techniques for Student Teachers. Education. 101 (2), 115-117.
- Olsen, J. ve Cooper, P. (2004). Dealing with Disruptive Students in the Classroom. London: RoutledgeFalmer.
- Sağnak, M. (2007). İlköğretim Okullarında ve Liselerde Görevli Öğretmenlerin Kullandıkları Disiplin Stillerinin Karşılaştırılması. XVI. Ulusal Eğitim Bilimleri Kongresi. Tokat: Pegem A Yayıncılık, 497.
- Seeman, H. (2000). Preventing Discipline Problems: A Classroom Management Handbook. Boston: Scarecrow Press, Inc.
- Thompson, J. (1998). Discipline Survival Kit for the Secondary Teacher. San Francisco: John Wiley & Sons, Inc.
- Tomal, D. R. (1999). Discipline by Negotiation. Technomic Publishing Company Inc.
- Tomal, D. R. (2001). A Comparison of Elementary and High School Teacher Discipline Styles. American Secondary Education. 30 (1), 38-45.
- Traynor, P. L. (2002). A Scientific Evaluation of Five Different Strategies Teachers Use to Maintain Order. Education. 122 (3), 493-510.
- Traynor, P. L. (2003). Factors Contributing to Teacher Choice of Classroom Order Strategies. Education. 123 (3), 586-599.